

Sv. Alberta draudzes ziņas

2022. /2023. gada Ziemassvētku laikposms * Nr. 135

“Nebīstieties! Lūk, es jums pasludinu lielu prieku, kas būs visai tautai” (Lk 2, 10)

Šos vārdus mēs dzirdam Ziemassvētkos pusnakts Svētajā Misē. Tas man liek uzdot jautājumu sev pašam: *Kas man liek baidīties un par ko baidīties?* Dievs ir dzimis kā bērns. Sen apsolītais un gaidītais Mesija—Kristus ir atnācis, lai dotu patiesu mieru, prieku un brīvību. Viņš ir atnācis, lai sasaistītu stipro (Jauno) un mūs atraisītu no vissmagākajām važām.



Aicinu Jūs visus piedzīvot Kristus dzimšanas svētkus savās ģimenēs un mājās ar līdzīgu noskaņu, kāda bija eņģeļu karapulkiem, kas ganiņiem pasludināja labo vēsti: **“Gods Dievam augstībā, un miers virs zemes cilvēkiem, pie kā Viņam labs prāts”**. (sal. Lk 2, 13-14)

Priecīgus un miera pilnus Kristus dzimšanas svētkus!

t. Krišjānis Dambergs
un t. Jānis Savickis

Jēzus Betlēmes silītē mums rāda maiguma ceļu

Ziemassvētku liturģijas laikā atskanēs vēsts, ko eņģeļi pasludināja ganiem: “Nebīstieties! Jo, redzi, es jums pasludinu lielu prieku, kas būs visiem ļaudīm: šodien Dāvida pilsētā jums ir piedzimis Pestītājs, kas ir Kristus Kungs. Un šī būs jums zīme: jūs atradīsiet drēbītēs ietītu un silē guldītu Bērnu” (Lk 2, 10-12).

Sekojoš ganiem, arī mēs garīgi dodamies uz Betlēmi, kur kādā kūtiņā Marija dzemdēja Bērnu, jo viņiem nebija mājvietas (sal. Lk 2, 7). Pāvests atzina, ka Ziemassvētki ir kļuvuši par universāliem svētkiem, un tie fascinē arī tos, kuri netic. Tomēr kristietis zina, ka Ziemassvētku notikums ir izšķirošs notikums, nedziestoša uguns, ko Dievs iededza pasaulē, un ko nevar sajaukt ar pārejošām lietām. “Svarīgi, lai šie svētki nepārvērstos tikai par sentimentāliem vai patēriņa svētkiem, kas bagāti ar dāvanām un vēlējumiem, bet trūcīgi kristīgajā ticībā”, uzsvēra Francisks. Viņš atgādināja, ka jau svētdien pievērsa uzmanību šai problēmai, sakot, ka konsumerisms mums nolauņīja Ziemassvētkus. “Nē”, viņš vēlreiz uzsvēra, “šos svētkus nedrīkst sašaurināt līdz sentimentāliem vai patēriņa svētkiem (...)”, kas būtu trūcīgi (...) “arī cilvēcībā”.

Tāpēc ir jāiziet no pasaulīgās domāšanas rāmjiem. Ar pasaulīgo mentalitāti mēs nespējam aptvert savas ticības pašu būtību, kas ir šāda: “Un Vārds ir tapis miesa un dzīvojis starp mums; un mēs redzējām Viņa godību, Viendzimušā godību, kas ir no Tēva” (Jņ 1, 14). Šis ir Ziemassvētku kodols, šī ir Ziemassvētku patiesība. Citas nav – uzsvēra pāvests.

Turpinājumā Francisks norādīja, ka Ziemassvētki aicina mūs pārdomāt par Dieva labestību. Dievs atnāca pie mums, lai atklātu mums Patiesību, kas atpestī, un padarītu mūs par savas draudzības un savas dzīves līdzdalībniekiem. Šī dāvana ir tīrā žēlastība, nevis mūsu nopelns. Viss ir žēlastība un arī šī ir žēlastība. Šo žēlastību mēs saņemam caur Ziemassvētku vienkāršību un cilvēcību, un tā var atbrīvot mūsu sirdis un prātus no pesimisma, kas šodien pandēmijas dēļ vēl vairāk ir izplatījies. Pateicoties šai žēlastībai, mēs varam pārvarēt savu nemiera pilno apjukumu – uzsvēra pāvests. Betlēmē piedzimušais trauslais Bērns ir pats Dievs, kurš mūsu dēļ kļuva cilvēks. Šis notikums ir aktuāls mums visiem, jo, “iemiesojoties, Dieva Dēls ir noteiktā veidā sevi saistījis ar ikvienu cilvēku” (*Gaudium et spes*, 22). Jēzus ir viens no mums. Viņš visā kļuva mums līdzīgs, izņemot grēku.

Šis notikums mums ir liela prieka un drosmes iemesls. Dievs neuzlūkoja mūs no augšas, no tālienes. Viņš nepagāja mums garām, neizjuta riebumu pret mūsu nožēlojamo stāvokli. Viņš neie-tērpās šķietamā

miesā. Dievs pilnībā pieņēma mūsu dabu un mūsu cilvēcisko stāvokli. Viņš kļuva par vienu no mums. Viņš pieņēma visu, kas mēs esam, un pieņēma mūs tāds, kādi esam – skaidroja Svētais tēvs, uzsverot, ka tas ir būtiski, lai izprastu kristīgo



ticību. Jēzus atklāja mums Dieva mīlestību. Ziemassvētki ir iemiesojušās Mīlestības svētki, mīlestības, kas piedzima mūsu dēļ Jēzū Kristū, svētki. Jēzus Kristus ir cilvēku Gaisma, kas spīd tumsā un piešķir jēgu cilvēces eksistencei un visai vēsturei.

Pāvests novēlēja, lai šīs pārdomas palīdz mums ar lielāku apziņu svinēt Kristus Dzimšanas svētkus. Viņš atgādināja, ka šiem svētkiem varam sagatavoties arī citādāk, proti, nostājoties Betlēmes silītes priekšā, paliekot brīdi klusumā un pārdomājot šo notikumu. Betlēmes silīte ir katehēzes mācība par notikumu, kas risinājās tajā gadā un tajā dienā, kā to dzirdam Evaņģēlijā.

Tādēļ pagājušajā gadā pāvests sarakstīja vēstuli par Betlēmes silītes nozīmi un vērtību “Admirabile signum” (*Brīnišķīgā zīme*). Šodien viņš atzina, ka mums nāktu par labu, ja mēs atkal to pārlasītu.

Noslēgumā Francisks aicināja mūs lūgt žēlastību spēt brīnīties, apbrīnot šo skaisto noslēpumu, lai tādējādi mēs satiktu Kungu, vairāk Viņam tuvotos un vairāk tuvotos viens otram. Tādā veidā mēs kļūsim maigāki. Tieši maigums ir tas, ko Dievs mums šodien atnes. Tas ir brīnišķīgs veids, kādā Dievs ienāk pasaulē, un, pateicoties tam, arī mūsos atdzimst maigums – cilvēciskais maigums, kas ir tuvs Dieva maigumam.

Pāvests uzsvēra, ka šodien pasaulē, kurā ir tik daudz likstu, mums ir ļoti vajadzīgs maigums, ļoti vajadzīgi cilvēciskie glāsti. “Ja pandēmijas dēļ mēs bijām spiesti attālināties viens no otra”, viņš sacīja, “tad Jēzus Betlēmes silītē mums rāda maiguma ceļu, lai mēs būtu tuvi, lai būtu cilvēcīgi”.

Jānis Evertovskis

<https://www.vaticannews.va/lv/pavests/news/2020-12/kateheze-ziemassvetki-maigums.html>

Rīgas arhidiecēzes sinodālās pieredzes sintēze

(turpinājums)

7. AUTORITĀTES NOZĪME BAZNĪCĀ

Baznīca ir autoritāte un struktūra, kas palīdz iet Kristus mācekļības ceļu. Iesniegtajos materiālos bieži uzsvērts, ka gaisotne kopienā vai draudzē ietekmē visas Dieva tautas un katra atsevišķa cilvēka individuālo līdzdalību Baznīcā, tāpat kā Dieva klātbūtnes atklāsmi. Nereti respondenti šo gaisotni saista ar draudzes garīgo autoritāšu personisko lūgšanu dzīvi un attiecībām ar Dievu, attīstītajiem ieradumiem un domāšanas veidu.

Daļa respondentu pauž pateicības vārdus un gandarījumu par viņiem veltīto laiku, lūgšanām un padomiem, kurus saņēmuši no garīdzniekiem – vairākas atbildes liecina, ka tieši priestera atsaucība, atbalsts un līdzjūtība stiprinājusi, palīdzējusi garīgi pilnveidoties un nobriest. Kā vairāki atzīmējuši, ģimenē jau no bērnības viņiem mācīta cieņa un bijība pret reliģiskām autoritātēm, tāpēc mūsdienās pārsteidz tas, ka priesteri ir pieejami un klātesoši. Daži norāda, ka priesteris ir liela svētība. Tomēr daļai mēdz būt grūti uzticēties priesterim kā autoritātei, jo ir izjūta, ka priesterim trūkst atsaucības, žēlsirdības, iejūtības, garīguma un attiecību ar Dievu. Priesteri savukārt norāda, ka, ja agrāk priesterim autoritāte veidojās, jau uzsākot kalpošanu, tad tagad, laikā, kad ir daudz dažādu autoritāšu, ko var brīvi izvēlēties, tā ir jānopelna.

Tomēr kopumā viedokļi par dažādām tēmām ļauj identificēt, ka Latvijas kontekstā Baznīcā novērojams klerikālisms jeb tendence autoritāti uzticēt un piešķirt galvenokārt garīdzniekiem un konsekrētām personām. Vieni šajā jautājumā norāda, ka, viņuprāt, priesteri nepietiekami uzticas lajiem, kas izpaužas kā noraidījums, vienaldzība, neieinteresētība, bet vienlaikus vairāki garīdznieki un laji atzīst, ka paši ticīgie neizrāda iniciatīvu un ierosinājumus aktivitātēm gaida no priestera. Paklausību priesterim īpaši akcentē vecāka gadagājuma cilvēki, un daudzi ticīgie uzskata, ka Dievs runā pārsvarā caur garīdzniecību, kas “uzņemas atbildību un atbildes vienmēr zina labāk par lajiem”, tāpēc pasākumos vai lūgšanu grupās nereti vadība un lēmumu pieņemšana automātiski tiek nodota priesterim. Tādējādi veidojas situācija, ka pat tad, ja priesteris

cenšas iedrošināt un motivēt, Dieva tauta nevēlas vai baidās uzņemties atbildību. Pēc respondentu pieredzes dažkārt draudzēs gaisotni un noteikumus nosaka vecāka gadagājuma cilvēki, ilggadējie draudzes locekļi, un gadās, ka viņi ar savu attieksmi virza un ietekmē prāvestu, tā neapzināti noraidot jaunas Svētā Gara iedvesmas un dāvanas, kas varētu atklāties caur citiem cilvēkiem, arī jauniešiem.

Dažos protokolu komentāros lasāms par pieredzi, kad autoritātes darbojas vienpusēji, ietur savu virzienu, cenšas ietekmēt un reti atveras sadarbībai, ar skepsi vai nosodījumu uzlūko citas kopienas, citādas iniciatīvas un neierastas Svētā Gara ierosmes un izpausmes. Vairākkārt minēts, ka iekšēju uzticēšanos vājina autoritāšu vai vadības nedrošība un bailes pieņemt autentiskus, taisnīgus lēmumus dažādu saistību ietekmē, piemēram, ar dažādām sabiedrības grupām vai finanšu jomā.

Bieži uzsvērts, ka tieši kalpojošie laji varētu papildināt priestera kalpojumu ar savām harizmām. Kā viens no Baznīcas autoritātes veidošanas pamatiem būtu nepieciešama draudzes padome jeb sinodāla iespēja iesaistīties katram draudzes loceklim un kurā valdītu savstarpēja uzticēšanās, respektējot, ka Svētais Gars var runāt caur katru no viņiem. Vēl kāds vērā ņemams aspekts ir autoritātes žēlastība cilvēkiem, kuriem kādā konkrētā sfērā uzticēta kāda atbildība. Būtu svarīgi veicināt uzticēšanos atbildīgajai personai neatkarīgi no tā, vai tas ir lajs, konsekkrēta

persona vai priesteris, jo tieši šai personai tad ir dota žēlastība pieņemt pareizos lēmumus. Taču Dievs var dot būtiskas atklāsmes arī caur jebkuru



draudzes locekli neatkarīgi no iesaistes kalpošanā.

8. STARPKNFESIONĀLĀ SADARBĪBA

Latvijas ģeogrāfiskais novietojums un vēsturiskie notikumi veidojuši tādu ekumenisko situāciju Latvijā, kurā viena noteikta konfesija nav vadoša ārēji redzamā veidā un konfesiju procentuālais sadalījums lielā mērā atkarīgs no reģiona. Vērojams, ka Svētais Gars starp konfesijām Latvijā nostiprina spēju pieņemt atšķirīgo un rada risinājumus, kalpojot kopā dažādībā. Šī sadarbība un pēdējos gados arī teoloģisks dialogs paļāvībā uz Svēto Garu, kurš mūs aicina būt vienotiem Tēvā, tiek attīstīts redzamāk un dziļāk.

Lielākajā daļā anketu un fokusgrupu protokolos cieņa un atvērtība pret citām konfesijām pausta ļoti bieži. Lielākajās pilsētās, kā uzrāda anketās sniegtie apraksti un liecības, starpkonfesionālā pieredze ir intensīvāka – cilvēki biežāk sastop citu konfesiju brāļus un māsas, biežāk notiek ekumeniskas tikšanās, privāti un publiski pasākumi, arī dievkalpojumi gan jauniešiem, gan visiem ticīgajiem, gan dažādām sociālajām grupām, jo cilvēki tiecas piedzīvot Svētā Gara klātbūtni kopīgās lūgšanās un darbos. Tomēr arī draudzēm reģionos ir kontakti ar citu konfesiju pārstāvjiem. Vairākas draudzes praktizē savstarpējo pieredzes apmaiņu un veido sadraudzību, apmeklējot viena otru. Ciešā sadarbība vairākiem lajiem likusi piedzīvot, ka praktisks atbalsts un palīdzība vairāk saņemams no protestantu puses nekā no savas konfesijas garīdzniekiem. Ņemot vērā dažādu konfesiju atšķirīgās pieredzes un harizmas, būtu vērts attīstīt kopīgu formāciju par pastorālo aprūpi, tai skaitā tādiem jautājumiem kā līdzgaitniecība, padomdošana un žēlsirdības darbi.

Par garīgi stiprinošu un vienojošu notikumu, kas pieminēts daudzās anketās, jāatzīst daudzās Latvijas pilsētās jau tradicionālais ekumeniskais Krusta ceļš Lielajā Piekdienā. Arī daudzi citi pasākumi – ekumeniskie kapu svētki, slavēšanas un dažādi harizmātiski pasākumi evaņģēliskajās draudzēs, Tezē, Vispārejā Līderības konference, Mehr konference Augsburgā u.c. Daudzi uzsvēruši, ka protestantu mācītāji, evaņģēlistu misionāri no dažādām valstīm ir iedvesmojuši caur savām uzrunām. Kāds respondents atzīmē, ka katoļu garīdzniekiem būtu vērtīgi piedalīties un iedvesmoties, neļaujoties kritikai.

<https://katolis.lv/2022/09/rigas-arhidiecezes-sinodalas-pieredzes-sinteze/>
(turpinājums sekos)

**Dievkalpojumu kārtība Ziemassvētku laikā
Rīgas sv. Alberta Romas katoļu baznīcā
2022./ 2023.gadā**

- 24.decembris, sestdiena – **Mūsu Kunga Jēzus Kristus dzimšanas svētku Vigīlija: Sv.Mise 18.00 un 23.00 Ganiņu Sv.Mise**
- 25.decembris, svētdiena - **Mūsu Kunga Jēzus Kristus dzimšanas lielie svētki.**
Svētās Mises: 9.00 , 11.00 , 13.00 (KR) un 18.00
- 26.decembris, pirmdiena - **Sv. Stefans, pirmmoceklis, svētki.**
Svētās Mises: 8.00 un 18.00
- 27.decembris, otrdiena – **Sv. Apustulis un evaņģēlists Jānis, svētki. (sv. Jāņa godam vīna un sulu svētīšana)**
Svētās Mises: 8.00 un 18.00
- 28.decembris, trešdiena – **Sv. Nevainīgo Bērniņu, mocekļu svētki.**
Svētās Mises: 8.00 un 18.00
- 30.decembris, piektdiena - **Sv. Ģimenes – Jēzus, Marijas un Jāzepa svētki.**
Svētās Mises: 8.00 un 18.00 - **svētība bērniem**
- 31.decembris, sestdiena - Svētās Mise: 8.00 **un pateicības Svētā Mise vecā gada noslēgumā - 17.00 (Vissvētākās Jaunavas Marijas, Dieva Mātes godam)**
- 1.janvāris, svētdiena - Vissvētākās Jaunavas Marijas, Dieva Mātes lielie svētki.**
Svētās Mises: 9.00 , 11.00, 13.00 (KR) un 18.00
- 6.janvāris, piektdiena – Kunga Epifānija, lieli svētki.**
Svētās Mises: 8.00, 11.00 un 18.00
- 8.janvāris, svētdiena – Kunga kristīšana.**
Svētās Mises: 9.00 , 11.00 , 13.00 (KR) un 18.00

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbdienās:

7:00 – 9:00 un 17:00 – 18:45

sestdienās:

7:00 – 9:00 un 16:00 – 18:00

svētdienās:

6:30 – 15:00 un 17:00 – 19:00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbdienās):

7:00 – 12:00 un 17:00 – 19:00

Sestdienās:

7:00 – 12:00 un 16:00 – 18:00

Visssvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Misēm:

plkst. 10:00 - 11:00; 12:00 – 13:00.

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00 LV

18:00 LV

Sestdienās:

8:00 LV

17:00 LV

Svētdienās:

9:00 LV

11:00 (Summa) LV

13:00 KR

18:00 LV (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 LV

11:00 (Summa) LV

18:00 LV (sestdienās 17:00)

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,

tālr.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**

e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis

Teksta salicēja: Marika Lotaņuka

Teksta korektore: Rūta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !